

fentlighed, uden udvalgsbilag, uden deputationer, uden tre behandlinger her i salen. Indrømmet, det kan selvfølgelig sagtens føre til, at det fortsat er et snævert flertal, der vedtager reglerne, men processen har været demokratisk, og det er en demokratisk proces, vi ønsker.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Søren Krarup taler altså for, at Folketinget skulle sagsbehandle hver enkelt personsag, uden at vi forlods havde opstillet nogle kriterier, som vi har i dag. Den eneste fordel, jeg umiddelbart kan se, er, at så ville hr. Søren Krarup møde den 75-årige demente kvinde, som er traumatiseret, og som af den grund ikke kan tale dansk. Så ville hr. Søren Krarup møde de mennesker, som vi i dag giver en dispensation, fordi de har nogle psykiske og fysiske lidelser, som gør, at de ikke kan lære det danske sprog.

Vi har jo heller ikke tidligere sendt fransklærere ud på den tidligere statsanstalt Brejninge og sagt: værsøgo at lære dem fransk. Der er faktisk nogle grunde til, at der er nogle blandt de mennesker, som ikke kan det danske sprog, og det kunne måske være en fordel, at hr. Søren Krarup mødte de menneskelige skæbner.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er netop opgaven for Folketingets Indfødsretsudvalg at sætte sig ind i de enkelte skæbner, og jeg må sige til fru Sandy Brinck, at en ældre kvinde, der ikke kan tale dansk, kan jeg have megen medlidenhed med, men jeg ville ikke give hende dansk statsborgerskab. Det er nemlig et ufravigeligt krav til en, der skal have dansk statsborgerskab, at man taler dansk, ellers skal man ikke være dansk statsborger.

Må jeg så sige, at da Grundtvig i marts måned i 1850 er ordfører for det første Indfødsretsudvalg, meddeler han, at man giver indfødsret til 10 personer, seks skandinaver, tre tyskere og en englænder, hvor man omhyggeligt har gennemgået deres forhold, har sagt god for dem og accepteret, at de bliver danske statsborgere.

Det skal naturligvis være noget tilsvarende. Jeg forlanger ikke nødvendigvis, at det skal være det samme ringe antal, selv om jeg ville ønske det, men det er i hvert tilfælde noget tilsvarende, nemlig en nøje gennemgang af de enkelte ansøgere, Indfødsretsudvalget skal foretage.

Det sker da naturligvis på baggrund af klare forhåndsbetingelser for, hvem der kan få dansk indfødsret, sådan at man på forhånd har sagt, at de, der ikke taler dansk, ikke kan blive danske statsborgere.

Må jeg så lige sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, der taler om, at det er en lukket forsamling, når et flertal i salen her vedtager et indfødsretsforlig: Så kunne man jo lige så godt kalde Folketinget for en lukket forsamling, for det er altså det flertal, der er fremgået af de frie, åbne folketingsvalg, der laver dette forlig. Er det lukket? Det er jo dog et flertal, der er opstået ved frie og åbne valg, og at det så i fællesskab aftaler, hvordan de synes, forholdene skal være, kan da aldrig betegnes dels som lukket, dels som værende i strid med parlamentarisk praksis.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Det lovforslag, vi har til anden behandling, er lov om indfødsrets meddelelse, og som det vist er fremgået, er den lov af en ganske anden karakter end alle andre love, vi behandler i dette ting.

Kl. 11.25

Den drejer sig om et antal navngivne personer, og vi vedtager her i Folketinget, at disse personer skal have dansk indfødsret. De får det så i kraft af grundlovens § 44, hvor der står, at ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov.

Jeg vil godt ligesom andre tage afstand fra hr. Søren Krarups karakteristik af Folketingets arbejde i de her sager, men også sige, at der er forskellige holdninger til, hvilke krav der skal stilles til de mennesker, der skal have dansk statsborgerskab.

Det Konservative Folkeparti har ikke været med i det flertal, der stod bag det tidligere kontorcirkulære. Vi accepterede, at det var der, og respekterede, at det var der, men vi har haft en anden holdning.

Nogle af de krav, Det Konservative Folkeparti gerne havde set der var stillet til udlændinge, bl.a. bedre danskundskaber, strengere krav til, om man måtte have begået kriminalitet, strengere krav til, om man måtte have gæld til offentlige, er der nu et flertal, der er enige med os i. Det er vi utrolig glade for, og derfor er vi så med i de retningslinjer, der fremover kommer til at gælde.

Det har været nævnt, at det skal være synligt og offentligt, hvilke retningslinjer der er. Jeg tror